

การร่ำทำที่หก เรียกว่า กระจีรพาดตล

กระจีรพาดตล เป็นท่าร่ำที่ดัดแปลงมาจาก การทำมาหากินของบรรพบุรุษ ซึ่งเกี่ยวกับ อาชีพการทำน้ำตาล โตนด คือ ใช้ไม้ไผ่ทั้งลำต้น มาทำแคร่ ทำอง ไร่พาดต้นตาล โตนด เพื่อปีนขึ้นไป ตัดคางตาล นำน้ำตาลลงมา

การร่ำทำที่เจ็ด เรียกว่า พระพุทธเจ้าห้ามมาร

พระพุทธเจ้าห้ามมาร เป็นทำรำคั้ดแปลงมาจากตอนที่พระพุทธเจ้ากำลังห้ามไม่ให้ องคุลิ
มาร ช้แม่ซึ่งในทำรำคั้ดมาจากคำว่า นุช (นุช คือ ผู้หญิงคนที่เป็นแม่ของอหิงสะ (องคุลิมาร) ที่ถูก
หลอกลวงให้ทำผิดและกำลังจะฆ่าแม่เพื่อจะเอาตัว แต่พระพุทธเจ้าก็ทรงห้ามหรือหยุดไว้ได้)

การรำทำที่แปด เรียกว่า นางนงคราญ

ท่านางนงคราญ เป็นท่ารำที่กล่าวถึงผู้หญิงที่สวยงามและเป็นเมียสุดที่รักของพระราม ซึ่งไม่ว่า พระรามจะต้องข้ามน้ำ ข้ามสมุทร ล้ำบากแค่ไหน ก็ต้องไปเจอนางให้ได้ เพราะพระรามรักนางมาก

การร่ำทำที่เกล้า เรียกว่า พระรามจะข้ามสมุทร

พระรามจะข้ามสมุทร เป็นท่ารำที่ขกมาจากตอนที่ พระรามข้ามมหาสมุทร ซึ่งเป็นคืนน้ำที่กว้างใหญ่เพื่อไปพบกับนางในดวงใจ ซึ่งเป็นที่รัก

การร่ำทำที่สืบ เรียกว่า พระพญาครุฑ

ท่ารำพญาครุฑ เป็นท่ารำที่สูงที่สุดที่คิดแปลงมาจาก การกระพือปีกของพญาครุฑ ที่กำลัง
ขี้งคนาค เพื่อรอจิ้งหะจะ โฉบนาคมาเป็นอาหาร

การร่ำทำที่สิบเอ็ด เรียกว่า หนุมาน

ทำร่ำหนุมาน เป็นทำร่ำที่กล่าวถึงตอนที่หนุมานซึ่งเป็นทหารของพระรามกำลังยกทัพไป
กรุงลงกาเพื่อช่วยพระราม หนุมานเป็นทหารที่ซื่อสัตย์ต่อนายมาก

การรำทำที่สิบสอง เรียกว่า รูปท้าวเทวา

รูปท้าวเทวา ผู้ที่ทำหน้าที่ชักจูงให้แสงสว่างแก่มนุษย์ ท้าวเทวาซึ่งมือขวาถือพระขรรค์ ส่วนมือซ้ายกุมบังเหียนม้า